DIE XIV. APRILIS. 11

IN FESTO B. PETRI GONZALEZ SANCTI TELMI Confessoris.

DUPLEX MAJUS.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter propria.

Oratio.

DEus, qui in Maris periculis constitùtis Beati Petri opem singularem ostendis, ejus nobis intercessione concède, ut in hujus vitæ procellis tuæ gratiæ lumen semper affulgeat, quo æternæ salutis portum invenire valeamus. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lection. Beatus vir, de 2. côi. Conf. non Pontif.

IN II. NOCTURN.
Lectio iv.

PEtrus Gonzalez, Sanctus Telmus vulgò appellatus Fromestæ in Hispania apud Palentiam piis, ac nobilibus parentibus ortus est. Adolescens sub Episcopi Palentini avūculi sui cura ingenuis Artibus, & Philosophiæ operam dedit, ingenio ad præclara quæque aptiisimo: Sed ejusdem Ecclesiæ Canonicatu, & mox etiam Decanàtus dignitate auctus, honorum, ac divitiarum illècebris juveniliter abreptus, Sæculi vani-

tati paulò liberiùs indulſit. Accidit verò, ut cùm ipſo Dominicæ Nativitatis die equo ſplendidè phalarato æqualium comitatu totam Urbem laſciviens circumcurſaret, equo in profundum lutum repentè prolapſo, dejectus ipſe, multoque cæno inquinatus, ſpectantium riſu, saniſque exceptus ſit: quo inſigni pudore ſuffuſus, & Mundi, cui placère ſtuduerat, contumeliam rèputans, ſe viciſſim; à quo ſpretus eſſet, ſpretùrum conſtituit. Igitur paulò poſt, magna omnium admiratione in Prædicatorum Ordinem ſe ſe recèpit, ubi vèterem hominem cum actibus ſuis exués, novumque induens, eximiæ poſuit tyrocinia Sanctitatis.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſéductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Juſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

AD cæteras autem virtutes, quibus brevi magnoperè excelluit, Charitatem attulit, Proximorum ſalutis cupidiſsimam: quare abſoluto Sacrarum litterarum ſtudio, Sancto Patre Dominico ad imitandum ſibi propoſito, prædicationi ſe totum dedit, nihil à Deo impenſius flagitans, quàm ut revocandis in viam ſalutis animabus pèrditis idoneas efficeretur. Severiſsimam, Apoſtolico more, eo in munere paupertatem exercuit. Quocumque exciperetur hoſpitio non indè priùs exibat, quàm Incolas om-

omnes sacrâ Exhomologesi expiasset. Sermo illi vivus, & efficax, quo audientium corda adeò pervadebat, ut per eas, quas Apostolico zelo peragravit Hispaniæ Provincias, innumeros ferè Peccatores ad pœnitentiam adduxerit. Ferdinandum Regem cognomento Sanctum, in varias adversùs Mauros expeditiones euntem sequutus, consiliis, exemplo, & orationibus mirificè juvit. Venustas fœminas ejus amore captas, aliasque procaciores ad eum immissas, ut pudicitiæ ejus insidias struerent, non solùm strenuè repulit, sed etiam ad meliorem vitæ frugem convertit.

℟. Amavit eum Dominus; & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Minio Flumini propè Ribadaviam longè rapido, atque effuso, publica transeuntium utilitate pontem amplissimum ferè miraculo imposuit, accita ad operis molitionem ingenti Structorum manu, quibus cùm cibus aliquando deficeret, evocatos quotquot iis reficiendis sufficerent pisces, manuque præhensos iisdem præbuit. Sed, & Socios labore itineris, atque inedia ferè deficientes pane, & vino cœlitùs suppeditatis, recreavit. Adhuc vivens, in sævissima Maris procella à Nautis invocatus, iis se conspicuum exhibuisse, tempestatemque sedasse perhibetur. Prophetico Spiritu futura multa prænuntiavit, atque in primis extremum vitæ

suæ diem, quo adventante in Tudensem se se Urbem recèpit, ubi mèritis, & labòribus plenus sancto fine quievit. Ejus corpus honorifico Sepulcro ab Episcopo Tudensi cònditum est, unde miræ fragrantiæ oleum emanasse, tràditur, Ægris saluberrimū. Ejus miraculorum fama ad remòtas usque Americæ Regiones pervagata, ingenti Populorum veneratione invocari, & coli cæpit; à Nautis cum primis, qui ejus opem in Maris tempestatibus, præsentissimam experti, eum sub appellatiòne Sancti Telmi in Tutelàrem sibi adsciverunt. Illius cultum continentèr propagatum approbavit Benedictus Decimus Quartus, ejusque Festum cum Officio, & Missa ab universo Prædicatorum Ordine, nec non à Clero Palentino, & Tudensi celebrari concessit.

℟. Iste homo perfècit omnia, quæ locutus est ei Deus; & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURN.

Lectio S. Evangelii secundùm Matth. Cap. 10.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Euntès prædicate dicentes: quia appropinquavit Regnum Cœlorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Hom. 33, in Matt.

Lectio vii.

COnsidera, qualitèr Dominus non mino-

norem curam habet, ut mores eorum in melius reducat, quàm ut signorum præbeat potestatem. Nam ut ostendat, absque nobilitate morum, nihil signa valère; utque in nullum fastum ànimi, atque tumòrem inciderent: gratis, inquit, accepistis: deinde, nè cupiditate pecuniarum moverentur, intulit, gratìs date. Nam ne quasi sua ipsorum potestate miràcula facientes, indè superbirent, gratis, dixit, accepistis; nihil largimini iis, qui vos recipiunt. Non enim tamquam mercedem vestris laboribus debitam, ista accepistis: mea enim est gratia. Sic igitur aliis quoque hæc beneficia, quorum nullum potest condignum præmium inveniri, gratis date.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum, * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

Post hæc, cum radicem omnium malorum voluerit evellere, vitiorumque fundamentum diruere: non possideatis, inquit, aurum neque argentum, neque pecunias in zonis vestris: non peram in via, nec duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. Non dixit, non accipiatis vobiscum; sed non possideatis: ut si & aliundè recipere possent, recusarent tamen, ac perniciosam hanc ægritudinem fugerent. Quo deinde præcepto multa profectò complectitur commoda. Primum,

mū, ut nulla de diſcipulis poſsit eſſe ſuſpicio: deinde ab omni ſæculari cura ſic ipſos liberos reddit ut prædicationi ſolùm vacare poſsint, demùm immenſam: ſuā potentiam ipſis patefacit: quod & poſtea commemoravit, dicens: Nunquid vobis tunc aliquid defuit, quando vos nudos abſque calceis miſi?

℟. Sint lumbi veſtri præcinctii, & lucernæ ardentes in mànibus veſtris. * Et vos ſimiles hominibus expectantibus Dominum ſuum, quando revertatur à nuptiis.

℣. Vigilate, ergò, quia neſcìtis, qua hora Dominus veſter venturus ſit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ILlud etiam conſideratione dignum eſt, quòd non incipiens ſtatim dixit: Non poſsideatis aurum, neque argentum: ſed cùm priùs mundandi leproſos, ejiciendi dœmonia, poteſtatem eis dèderit, tunc intulit: Nihil poſsideatis, gratis accepiſtis, gratis date. Sic rebus ipſis docuit, utilia ſe & honeſta, & facilia factu eis præciperet. Sed inquies, cætera quidem non abſque ratione certa dicta eſſe: quid autem ut peram non habeant in via, nec duas tunicas, nec virgam, nec calceamenta, quanam de cauſa eis injunxit? Exactiſsimè certè ſublimioris vitæ fundamenta voluit jàcere: ſic & in ſuperioribus, nullam de craſtina die curam ipſos habere hortatur.

Te Deum laudamus.

Miſſa propria.

Dicit Dominus.

HISPANIARUM.

Porrectis SS. *D.N. Benedicto Papæ XIV. precibus à R. P. D. Ildefonso Clemente de Arostegui, nomine Catholici Hispaniarum Regis, ut Officium proprium cum Missa sub ritu duplici primæ Classis cum Octava, in honorem Beati Petri Gonzalez, vulgò San-Telmi nuncupati, pro Civitate & Diœcesi Tudensi jam concessum, extendere dignaretur ad omnes Hispaniarum Diœceses, Sanctitas sua pro gratia extensionis Officii, & Missæ, prout petitur sub ritu majori tantum, ad omnes præfatas Diœceses benignè annuit. Die 18. Septembris* 1748.

Loco ✠ Sigilli;

D. F. Cardinalis Tamburinus,

Præfectus.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,

Secret.